NORAKSTS
Lieta Nr.A42936909
Lietvedības Nr.A01208-11/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 6.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties sūdzības iesniedzēja *A.B.* pilnvarotajai pārstāvei *I.D.* un Latvijas Republikas pusē pieaicinātas iestādes – Valsts policijas Cēsu rajona policijas pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei *M.S.*,

2011.gada 16.martā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu (protokola Nr. PA606278) par *A.B.* (*/personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8] panta astoņpadsmitās daļas un 149.[4] panta četrpadsmitās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 24.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemta pie administratīvās atbildības sauktās personas *A.B.* (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Valsts policijas Cēsu rajona policijas pārvaldes (turpmāk – Policija) priekšnieka 2009.gada 21.augusta lēmuma Nr.040/PA606278/1 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu, ar kuru atstāts negrozīts Policijas Kārtības policijas biroja (turpmāk – Birojs) priekšnieka 2009.gada 11.jūnija lēmums Nr.040/PA606278 par Sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 149.[8] panta astoņpadsmitās daļas un 149.[4] panta četrpadsmitās daļas.

[2] No administratīvās lietas materiāliem izriet, ka:

[2.1] 2009.gada 13.martā, plkst. 9.17, Policijas Biroja 3.nodaļas inspektors *I.P.* (turpmāk – Inspektors) Cēsu rajonā, Augšlīgatnē, sastādīja Sūdzības iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PA606278 (turpmāk arī – Protokols) par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 (prot. Nr.39., 33.§) „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 114.punkta prasību neievērošanu.

Ar Protokolu ir konstatēts, ka Sūdzības iesniedzējs 2009.gada 13.martā, plkst. 9.13 vadīja transporta līdzekli VOLVO XC90, valsts reģistrācijas Nr./*reģistrācijas numurs*/, Cēsu rajonā Līgatnes pagasta „Augšlīgatne" pa ceļu Drabieši – Līgatnes papīrfabrika – Augšlīgatne 25.km, virzienā no ceļa Rīga – Veclaicene uz Drabiešu pusi ar ātrumu 105 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h.

Ātrums fiksēts ar ātruma mērīšanas ierīci „STALKER DUAL" Nr.095176. Ņemot vērā pieļaujamo mērījuma kļūdu ± 3 km/h, iespējamais minimālais braukšanas ātrums sastāda 102 km/h.

[2.2] Policijas Biroja priekšnieks 2009.gada 11.jūnijā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un pieņēma lēmumu Nr.040/PA606278 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) par minēto pārkāpumu saukt Sūdzības iesniedzēju pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[8] panta astoņpadsmitās daļas un 149.[4] panta četrpadsmitās daļas, piemērojot naudas sodu Ls 100 apmērā.

[2.3] 2009.gada 13.jūlijā Policijā saņemts Sūdzības iesniedzēja iesniegums par Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanu.

Iesniegumā Sūdzības iesniedzējs norāda, ka brauca pa ceļu Drabieši – Līgatnes papīrfabrika – Augšlīgatne virzienā no Līgatnes uz Augšlīgatni. Pie pagrieziena uz „Namejkrogu" bija novietota zīme – balsts taisnstūris – piebraucot tuvāk, Sūdzības iesniedzējs saprata, ka tā

nebija ceļazīme, līdz ar to Sūdzības iesniedzējam neradās šaubas, ka viņš brauc neapdzīvotajā vietā. Pēc krustojuma minēto ceļa zīmju darbība beidzās un Sūdzības iesniedzējs nogriezās pa kreisi, kur bija uzstādīta zīme „Dzīvojamā zona". Sūdzības iesniedzējs braukšanas ātrumu samazināja.

Braucot atpakaļ, Sūdzības iesniedzējs palielināja braukšanas ātrumu, jo atcerējās, ka minētajā ceļa netika uzstādītas ātrumu ierobežojošās zīmes, bet Sūdzības iesniedzēju apturēja Policijas darbinieki.

[2.4] Izskatot Sūdzības iesniedzēja apstrīdēšanas iesniegumu, Policijas priekšnieks 2009.gada 21.augustā pieņēma lēmumu Nr.040/PA606278/1, ar kuru atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums par Sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[8] panta astoņpadsmitās daļas un 149.[4] panta četrpadsmitās daļas.

[3] Pārsūdzētais Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem:

[3.1] Ar Protokolu Sūdzības iesniedzējs iepazinies un par izdarīto pārkāpumu Protokolā izdarīja atzīmi, ka protokolam nepiekrīt. Sūdzības iesniedzējs nesniedza nekādus paskaidrojumus inspektoriem uz vietas. Sūdzības iesniedzējam tika izskaidrotas personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības tiesības un pienākumi, ko viņš apstiprināja ar savu parakstu.

[3.2] Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumos ir novērojamas pretrunas, jo sākotnēji Sūdzības iesniedzējs norāda, ka ceļa zīme vispār bija demontēta un tās nebija, ka ceļa zīmi demontēja ceļa dienests vai vispār aizmirsa to uzstādīt, savukārt Sūdzības iesniedzējs apstrīdēšanas iesniegumā uz ceļa zīmes neesamību nenorāda, bet norāda par to, ka stāv balts taisnstūris, kuru neuzskatīja par ceļa zīmi, tāpēc neradās šaubas par braukšanu neapdzīvotā vietā.

[3.3] Sūdzības iesniedzēja apgalvojums tam, ka, braucot pa ceļu no Līgatnes uz Augšlīgatni nav redzējis ceļa zīmi Nr.518, jo tā bija demontēta, vai bojāta, ir apšaubāms.

Līgatnes novada domes izziņā ir redzams, ka 2009.gada 16.martā, veicot Līgatnes pagasta apsekošanu, netika atklāti nekādi ceļa zīmju bojājumi.

No minētās izziņas izriet, ka 2009.gada 13.martā uz ceļa Drabeši - Līgatnes papīrfabrika - Augslīgatne, braucot virzienā no Drabešiem uz Augšlīgatnes pusi, un iebraucot apdzīvotā vietā „Augšlīgatne", ceļa zīme Nr. 518 „Apdzīvotās vietas sākums" (turpmāk - ceļa zīme Nr. 518) bija uzstādīta noteiktā vietā un netika konstatēti nekādi bojājumi.

[3.4] Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(Skat. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedumu lietā AA13-05/5(17.1) punktu).*

Izvērtējot kopumā visus administratīvās lietas materiālus tika konstatēts, ka nav pamata apšaubīt Policijas darbinieku profesionālās iemaņas. Lai gan Policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) nav paši par sevi uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe.

[4] Uzskatot Policijas pieņemto Lēmumu par nepamatotu, Sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību Administratīvajā rajona tiesā. Sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem un apsvērumiem:

[4.1] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka nesaskata pretrunas savos paskaidrojumos Policijai. Informāciju par to, ka ceļa zīme Nr. 518 jau četrus mēnešus ir aizkrāsota Sūdzības iesniedzējs uzzināja no Policijas Inspektora, kurš personīgi par to pārliecinājās. 2009.gada 6.jūnijā minētā zīme tika demontēta.

Policijai bija nepieciešams ņemt vērā to, ka Sūdzības iesniedzēja maršrutā ceļa zīme Nr. 518 nav bijusi. Līdz ar to nav nozīmes Sūdzības iesniedzēja minējumiem kāpēc minētā ceļa zīme nebija redzama.

[4.2] Nav saprotams Policijas arguments, ka 2009.gada 13.martā uz Sporta ielas nav bijusi uzstādīta ceļa zīme Nr. 518. Sūdzības iesniedzējs pats pārliecinājās par minētās zīmes esamību dabā.

[4.3] Nevar piekrist Policijas apgalvojumam, ka 2009.gada 13.martā uz ceļa Drabeši – Līgatnes papīrfabrika – Augšlīgatne, virzienā no Drabešiem uz Augšlīgatni ceļa 518.ceļa zīme bija uzstādīta, jo tā norādīts Līgatnes novada domes izziņā.

Ceļa zīmju apsekošanu veic Valsts akciju sabiedrība „Latvijas Valsts ceļi", taču Policija nav iesniegusi minētās iestādes izziņu, kas apliecinātu, ka laika posmā no 2009.gada 13.marta līdz 2009.gada 6.jūnijam strīdīgajā ceļa posmā būtu uzstādīta ceļa zīme Nr.518.

Nav arī ticams Policijas apgalvojums, ka policijas inspektori pirms pārbaudes sākšanas pārliecinājušies par 518.ceļa zīmes esamību strīdus ceļa posmā. Policija nav paskaidrojusi, kādēļ Policijas inspektoru sastādītajiem dokumentiem piešķirama augsta ticamības pakāpe, ja tos neapstiprina citi lietā esošie pierādījumi. Tāpat Policija nav paskaidrojusi, kādēļ būtu jāņem vērā Policijas inspektoru vienpusējais paskaidrojums, ja lietā iesniegti otras puses pierādījumi, kuri acīmredzami apstrīd minēto apgalvojumu.

[5] 2009.gada 26.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemti Policijas nosūtītie paskaidrojumi (reģ.Nr.4774/k), kuros Policija uztur Lēmumā minētos argumentus.

[6] Tiesas sēdē Sūdzības iesniedzēja pārstāve uzturēja prasījumu, pamatojoties uz sūdzībā minētajiem argumentiem.

Tiesas sēdē Policijas pārstāve sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties Sūdzības iesniedzēja pārstāves un Policijas pārstāves paskaidrojumus, atzīst, ka sūdzība ir apmierināma daļēji.

[8] LAPK 237. pantā ir norādīti lietvedības administratīvo pārkāpumu lietās uzdevumi. Viens no tiem prasa administratīvo pārkāpumu lietas izlemt stingri saskaņā ar likumā noteiktajām normām, proti, no šī uzdevuma izriet prasībā iestādei, kas veic lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās stingri ievērot gan likumos noteiktās materiālās tiesību normas, gan stingri vadīties no noteiktajām procesuālajām tiesību normām. Līdz ar to arī tiesai ir pienākums izvērtēt, vai administratīvā pārkāpumā lietvedībā ir ievērotas materiālās un procesuālās tiesību normas, kuras noteic LAPK un citi normatīvie akti.

[9] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai. Savukārt, lai personas rīcību atzītu par prettiesisku, ir jākonstatē, ka persona ir pārkāpusi tiesību normas, par kuru pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK.

LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Līdz ar to tiesa atzīst, ka administratīvo pārkāpumu lietās svarīgi ir konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[10] Sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK $149.^{8}$ panta astoņpadsmitās daļas un $149.^{4}$ panta četrpadsmitās daļas. Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai iestāde ir pareizi konstatējusi administratīvā pārkāpuma sastāvu.

LAPK $149.^{8}$ panta astoņpadsmitajā daļā ir noteikts, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 51 kilometra stundā līdz 60 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz simt piecdesmit latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim mēnešiem.

Savukārt LAPK $149.^{4}$ panta četrpadsmitajā daļā ir noteikts, ka par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā.

[11] Attiecībā par LAPK $149.^{4}$ panta četrpadsmitās daļas pārkāpumu tiesa konstatē, ka ar Protokolu nav konstatēts LAPK $149.^{4}$ panta četrpadsmitās daļas pārkāpums, proti, ir konstatēts

vienīgi tas, ka Sūdzības iesniedzējs 2009.gada 13.martā, plkst. 9.13 ir pārkāpis atļauto braukšanas ātrumu, proti, ir izdarījis pārkāpumu, par kuru ir paredzēta administratīvā atbildība pēc LAPK 149.[8] panta astoņpadsmitās daļas. Tas, ka Sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis LAPK 149.[4] panta četrpadsmito daļu parādās Sākotnējā lēmumā, turklāt šī lēmuma konstatējošā daļā nav nav dots pamatojums, kā ir izpaudies šis pārkāpums un kādu tieši CSN neminētu pārkāpumu ir izdarījis Sūdzības iesniedzējs. Tādējādi tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzējs nepamatoti ir saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[4] panta četrpadsmitās daļas pārkāpumu.

Tā kā ar galīgo Lēmumu ir pilnībā atstāts spēkā negrozīts Sākotnējais lēmums, tiesa uzskata, ka galīgais Lēmums ir atceļams daļā par Sūdzības iesniedzējs saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[4] panta četrpadsmitās daļas pārkāpumu un administratīvā lietvedība pēc šī panta ir izbeidzama.

[12] Attiecībā par LAPK 149.[8] panta astoņpadsmitajā daļā minēto pārkāpuma sastāvu tiesa konstatē turpmāk minēto.

Lietā nav strīda par administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts LAPK 149.[8] panta astoņpadsmitajā daļā, objektu un subjektu. Lietā nav strīda par to, ka Sūdzības iesniedzējs ir vadījis par braukšanas ātruma pārkāpšanu apturēto transportlīdzekli ar ātrumu 105 km/h.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka ceļa posmā Drabeši – Līgatnes papīrfabrika – Augšlīgatne nebija uzlikta ceļa zīme Nr.518 „Apdzīvotās vietas sākums".

Tādējādi tiesa secina, ka lietā pastāv strīds par to, vai Sūdzības iesniedzējs ir pārsniedzis ātrumu apdzīvotā vietā par 52 km/h.

[13] Saskaņā ar LAPK 243. panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt LAPK 243. panta otrajā daļā ir noteikts, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

[14] Lietā ir šādi pierādījumi:

[14.1] Protokols, ar kuru konstatēts, ka Sūdzības iesniedzējs 2009.gada 13.martā, plkst. 9.13 vadīja transporta līdzekli VOLVO XC90, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, Cēsu rajonā Līgatnes pagasta „Augšlīgatne" pa ceļu Drabieši – Līgatnes papīrfabrika – Augšlīgatne 25.km, virzienā no ceļa Rīga – Veclaicene uz Drabiešu pusi ar ātrumu 105 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h *(lietas 34.lapa*).

[14.2] 2009.gada 13.marta Inspektoru dienesta ziņojumi *(lietas 35.-36.lapa).*

[14.3] Sūdzības iesniedzēja 2009. gada 18. marta paskaidrojumi *(lietas 37./50.lapa),* paskaidrojumi, kas sniegti policijā 2009. gada 4. jūnijā *(lietas 38.lapa),* paskaidrojumi, kas ietverti 2009. gada 10. jūlija sūdzībā par Sākotnējo lēmumu *(lietas 41.-43./58.-60.)* ieteikumā tiesai *(lietas 3.-5.lapa).*

[14.4] VAS „Latvijas valsts ceļi" 2009. gada 7. jūlija vēstule Sūdzības iesniedzējam ar pielikumā pievienoto kontroles ziņojumu *(lietas 17., 18.lapa).*

[14.5] Līgatnes novada domes 2009. gada 11. augusta atbilde uz Policijas pieprasījumu *(lietas 62.lapa).*

[14.6] Līgatnes novada domes 2009. gada 14. augusta atbilde uz Policijas pieprasījumu *(lietas 63.lapa).*

[14.7] Sūdzības iesniedzēja iesniegtās fotogrāfijas *(lietas 15., 16., 75..lapa).*

[15] Tiesa, pārbaudot lietā esošos pierādījumus – Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumus par lietas apstākļiem, Protokolu par administratīvo pārkāpumu, Ceļu policijas inspektoru ziņojumus un citus pierādījumus lietā (skat. [14.4] un [14.6] punktus), dod priekšroku Policijas argumentiem un uzskata, ka Sūdzības iesniedzēja pārkāpums ir pierādīts ar iepriekš [14.1] –

[14.2] un [14.4] – [14.6] punktos minētajiem pierādījumiem. Tiesa savu viedokli pamato ar šādiem apsvērumiem:

[15.1] Kā pārkāpuma no Sūdzības iesniedzēja puses izdarīšanas pierādījums ir Protokols, kas atspoguļo faktiskos apstākļus, kas savukārt ir tikuši fiksēti, policijas darbiniekiem veicot savus likumā „Par policiju" un Ceļu satiksmes likumā noteiktās konkrētas darbības ceļu satiksmes pārkāpumu fiksēšanā, proti, neatkarīgi un profesionāli izpildot savus normatīvajos aktos noteiktos pienākumus. Šo pienākumu veikšanā ir izmantota normatīvos aktos noteikta ātruma kontroles mērierīce.

Tiesai nav pamata apšaubīt minēto faktisko apstākļu konstatējuma pareizību, ja netiek konstatēti citi tādi objektīvi apstākļi, kas radītu pamatotas šaubas.

[15.2] Sūdzības iesniedzējs neapstrīd to, ka ir braucis ar policijas darbinieku Protokolā norādīto ātrumu, bet uzskata, ka viņš nav vainojams attiecīgā pārkāpuma izdarīšanā, jo ir uzskatījis, neatrodas apdzīvotā vietā.

Tiesa konstatē, ka sākotnēji Sūdzības iesniedzējs, lai gan Protokolā ir norādījis, ka konstatētajiem faktiem nepiekrīt, tomēr nav norādījis, kāpēc tieši nepiekrīt konstatētajiem faktiem vai kam Protokolā ierakstītajam tieši nav piekritis. Sūdzības iesniedzējs Protokolā nav sniedzis nekādus citus paskaidrojumus, kuros būtu norādījis, kāds bija viņa braukšanas ātrums attiecīgajā vietā. Tikai vēlākos iesniegumos un paskaidrojumos policijai Sūdzības iesniedzējs ir norādījis, ka 518. ceļa zīmes nav bijis – tā ir bijusi aizkrāsota vai demontēta.

Tādējādi tiesas ieskatā var rasties pamatotas šaubas par Sūdzības iesniedzēja apgalvojumu patiesumu. Tomēr arī šīs šaubas uzreiz nevar tikt tulkotas par sliktu pie administratīvās atbildības sauktajai personai, jo netiek iegūti citi pierādījumi, kas liecina par personas vainu. Tiesa uzskata, ka turpmāk minētie pierādījumi ir pamats uzskatīt, ka Sūdzības iesniedzējs tomēr ir izdarījis LAPK 149.^{8} panta astoņpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu.

[15.3] Gan policijas inspektors *I.P.,* gan policijas inspektors *A.S.* savos dienesta ziņojumos ir norādījuši, ka pirms ātruma fiksēšanas Sūdzības iesniedzēja automašīnai, ir veikuši ceļa zīmju apskati un konstatējuši, ka ceļa zīme Nr.518., kas noteic, ka sākas apdzīvota vieta, uz ceļa iebraucot Augšlīgatnē ir labi saskatāma.

Sūdzības iesniedzējs ar ticamiem faktiem nav pamatojis iemeslus, kāpēc ceļu policijas Inspektoru liecības par ceļa zīmes esību varētu būt nepatiesas. Tiesai nav pamata apšaubīt Ceļu policijas darbinieka sniegto lietas apstākļu izklāstu un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas darbinieki apturētu tieši Sūdzības iesniedzēja vadīto transportlīdzekli, ja viņš nepārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, un tādējādi sniegtu nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem. Likuma „Par policiju" 2. pants nosaka, ka policijas darbinieks ir Latvijas Republikas valsts kalpotājs, kas ieņem noteiktu amatu policijas iestādē (apakšvienībā), kam ir speciālā dienesta pakāpe un kas ir nodevis zvērestu. Sūdzības iesniedzējs arī nav norādījis, ka no policijas darbinieku puses būtu veiktas darbības, kas liecinātu, ka policijas darbinieki iedzīvošanās nolūkā ļaunprātīgi izmanto savu dienesta stāvokli.

[15.4] No lietā esošajām Līgatnes novada pašvaldības vēstulēm un VAS „Latvijas valsts ceļi" vēstules secināms, ka 518. ceļa zīme attiecīgajā vietā ir bijusi.

Var daļēji piekrist Sūdzības iesniedzējam, ka Līgatnes novada pašvaldība ir veikusi ceļu zīmju kontroli 2009. gada 16. martā, proti, trīs dienas pēc konstatētā pārkāpuma, savukārt, VAS „Latvijas valsts ceļi" ceļu zīmju kontroli ir veikusi 2009. gada 6. martā, tātad pirms pārkāpuma, un tādējādi nav precīzi zināms, vai attiecīgā ceļa zīme ir bijusi pārkāpuma konstatēšanas dienā, proti, 2009. gada 13. martā. Tomēr tiesas ieskatā tas, ka gan pirms pārkāpuma, gan pēc tā nav konstatēti zīmes bojājumi vai tas, ka tās vispār nebūtu, rada šaubas par Sūdzības iesniedzēja apgalvojumu ticamību.

Tāpat daļēji var piekrist Sūdzības iesniedzējam, ka Līgatnes novada pašvaldība tieši nav atbildīga par valsts ceļu stāvokli un uz tiem izvietotajām ceļa zīmēm, - par to ir atbildīga VAS „Latvijas valsts ceļi". Tomēr pašvaldības interese par to, lai visas ceļa zīmes būtu kārtībā ir loģiska, jo pašvaldības pienākums ir rūpēties par savu iedzīvotāju drošību un cita starpā kopā ar ceļu policiju rūpēties par to, lai autovadītāji apdzīvotā vietā nebrauktu ar ātrumu 90 km/h vai vēl lielāku, kā to ir darījis Sūdzības iesniedzējs.

[15.5] Tiesa arī konstatē atsevišķas pretrunas Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumos. Proti, Sūdzības iesniedzējs ir norādījis, ka 2009. gada 18. marta paskaidrojumā ir norādīts, ka „apdzīvotas vietas ceļa zīmi Ceļu dienests ir demontējis vai aizmirsis uzlikt pie pagrieziena uz „Neimaņa" krogu", – nav zināms, no kurienes Sūdzības iesniedzējam ir informācija, ka attiecīgo ceļa zīmi ir demontējis Ceļu dienests, 2009. gada 10. jūlija Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas iesniegumā Sūdzības iesniedzējs norāda, ka pie pagrieziena uz „Neimaņa" krogu ir bijusi zīme – balsts taisnstūris, ko nevar uzskatīt par ceļa zīmi, savukārt 2009. gada 4. jūnija paskaidrojumā Sūdzības iesniedzējs norāda, ka šādas ceļa zīmes vispār nav bijis.

Tāpat pretrunas ir saskatāmas Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumos par viņa braukšanas maršrutu un tajā esošajām zīmēm. Proti, Sūdzības iesniedzējs paskaidrojumā, kas sniegts policijā 2009. gada 4. jūnijā *(lietas 38.lapa),* ir norādījis, ka ir braucis pa Sporta ielu, kur ir bijusi uzstādīta ceļa zīme „dzīvojamā zona". Savukārt no Līgatnes novada pašvaldības 2009. gada 14. augusta vēstules secināms, ka ceļa zīme Nr.528 (Dzīvojamā zona) uz Sporta ielas ir uzstādīta tikai 2009. gada 20. maijā, proti, pēc ilgi pēc pārkāpuma fiksēšanas.

[15.6] Tiesa, izvērtējot Sūdzības iesniedzēja iesniegtās fotogrāfijas, uzskata, ka tās nepierāda Sūdzības iesniedzēja vainas neesamību, proti, to, ka 518. ceļa zīme nav bijusi pārkāpuma izdarīšanas brīdī. No tām nav konstatējams laiks, kad tās ir uzņemtas, turklāt tās satur informāciju, kas ir pretrunā ar VAS „Latvijas valsts ceļi" sniegto informāciju par ceļu zīmju stāvokli.

[16] Vadoties no iepriekš ([15] punkts) minētā, tiesa uzskata, ka ir pierādītas Sūdzības iesniedzēja darbības LAPK 149.^{8} panta astoņpadsmitajā daļā minētā pārkāpuma izdarīšanā.

[17] Saskaņā ar LAPK 32. panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar LAPK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Savukārt, LAPK 32. panta otrajā daļā ir teikts, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Minētā norma nosaka iestādes, kas uzliek sodu, pienākumu izvērtēt konkrēta soda veida un apmēra piemērošanas lietderību.

LAPK 149.^{8} panta astoņpadsmitās daļas sankcijā ir noteikts, ka par šo pārkāpumu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz simt piecdesmit latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim mēnešiem.

Tiesa konstatē, ka Policija ir piemērojusi Sūdzības iesniedzējam LAPK 149.^{8} panta astoņpadsmitās daļas sankcijā noteikto minimālo sodu, proti, naudas sodu 100 latu apmērā un transportlīdzekļu vadīšanas tiesības atņemšanu uz trim mēnešiem. No minētā izriet, ka iestāde ir vērtējusi soda lietderību, konkrētajā gadījumā piemērojot minimālo sodu, jo LAPK 149.^{8} panta astoņpadsmitajā daļā noteiktais pārkāpums nav vērtējams kā maznozīmīgs LAPK 21. panta otrās daļas izpratnē.

Tādējādi tiesa konstatē, ka Sūdzības iesniedzējam uzliktais administratīvais sods ir tiesisks, samērīgs un pamatots.

[18] Ievērojot iepriekš konstatēto, tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzēja vaina LAPK 149.^{8} panta astoņpadsmitās daļas pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem. Izejot no tā, tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzējs pamatoti ir sodīts par LAPK 149.^{8} panta astoņpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, Lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu pieņemts ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un atbilst materiālo tiesību normām. Pamatojieties uz iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka pārsūdzētais Lēmums daļā par Sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{8} panta astoņpadsmitās daļas par soda uzlikšanu ir atstājams spēkā negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 1. un 3. punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atcelt Valsts policijas Cēsu rajona policijas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 21.augusta lēmumu Nr.040/PA606278/1 daļā par *A.B.* saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[4] panta četrpadsmitās daļas pārkāpumu un administratīvā lietvedību pēc šī panta izbeigt.

atstāt spēkā negrozītu Valsts policijas Cēsu rajona policijas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 21.augusta lēmumu Nr.040/PA606278/1 daļā par *A.B.* saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[8] panta astoņpadsmitās daļas pārkāpumu, bet *A.B.* sūdzību šajā daļā noraidīt.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2011.gada 6.aprīlī